

רע"פ 5111/16 - שי קלדרון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5111/16

כבוד השופט א' שהם
שי קלדרון

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 23.6.2016, בעפ"ת
10376-06-16, שניתן על ידי כב' השופט ר' בן-יוסף

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף), בעפ"ת
10376-06-16, מיום 23.6.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל
אביב-יפו (כב' השופט ד' סעדון), בפ"ל 9990-12-15, מיום 3.5.2016.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 24.2.2016, הורשע המבקש על בסיס הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום, אשר ייחס לו את
העבירות הבאות: נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה);
נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; אי ציות לאות שניתנה על ידי שוטר, לפי תקנה 23(א)(2) לתקנות
התעבורה, התשכ"א-1961; נהיגה ברכב, למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו של רישיון הנהיגה של המבקש, לפי

סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

3. לפי עובדות כתב האישום, ביום 28.12.2015, בשעה 12:59, נהג המבקש באופנוע בעיר הרצליה. בהתקדמו של המבקש אל מחסום משטרה, סימן לו שוטר לעצור בצד, אולם המבקש לא ציית לסימוניו של השוטר. בתוך כך, עבר המבקש את השוטר בנסיעה מהירה, והמשיך בנהיגתו, על אף שניידת המשטרה דלקה אחריו, וחרף קריאותיו של השוטר אל עבר המבקש לעצור, באמצעות מערכת הכריזה. המבקש נעצר, לבסוף, ברחוב הבוסתן בהרצליה. באותן נסיבות, נהג המבקש באופנוע, על אף שהוא היה פסול מלהחזיק רישיון נהיגה, ולאחר שתוקף הרישיון שלו פקע בחודש מאי 2013. למען שלמות התמונה יצוין, כי בהליך קודם, במסגרת גמ"ר 1839-09-09, הורשע המבקש בגרימת מוות ברשלנות ובנהיגה בשכרות, וביום 16.4.2012, הוטלו עליו, בין היתר, 9 חודשים של מאסר על תנאי.

4. הסדר הטיעון בין הצדדים כלל הסכמה לעניין העונש, ובכלל זה הוסכם, כי המאשימה תעתור להפעלת המאסר המותנה, וההגנה "חופשית בטיעוניה" לעניין זה. המשיבה ציינה בפני בית משפט השלום לתעבורה (להלן: בית המשפט לתעבורה), כי במסגרת הטיעונים לעונש, היא תטען בנוסף, להטלת מאסר לריצוי בפועל; פסילה "ארוכה לשנים" לריצוי בפועל; פסילה על תנאי; וקנס.

5. לבקשתו, נשלח המבקש לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו (להלן: התסקיר או תסקיר המבחן). בתסקיר נכתב, כי המבקש הינו בן 27, וסובל ממחלת מעיים כרונית בשם "קרוהן". בשנת 2009, המבקש היה מעורב בתאונת דרכים, במסגרתה נהרגה, למרבה הצער, חברתו באותה עת (בגין תאונה זו הושת על המבקש המאסר המותנה, כאמור). בתסקיר המבחן צוין, כי בעקבות התאונה, חלה הידרדרות במצבו הנפשי של המבקש. אשר לעבירות מושא כתב האישום נאמר, כי המבקש לוקח אחריות על המיוחס לו, אולם שירות המבחן התרשם, כי המבקש "נוקט בגישה מפחיתה ומצמצמת מאחריותו מהסיכון שהיה כרוך בהתנהגותו". עוד נמסר בתסקיר, כי המבקש מתקשה לבחון את דפוסי הבעייתיים, ואת "הסתבכויות החוזרות", והוא משליך את הבעייתיות על "גורמים חיצוניים בסביבתו". שירות המבחן ניסה לשלב את המבקש בהליך טיפולי ואולם נמסר, כי "הגעתו לטיפול לא הייתה יציבה והקשר הטיפולי לא התבסס". אשר על כן, לא היה בידו של שירות המבחן להציע תכנית שיקומית למבקש, שיש בה כדי להפחית את הסיכון בהתנהגותו.

6. לאחר הרשעתו של המבקש, ניתן גזר הדין בעניינו, ביום 3.5.2016. בגזר הדין, ציין בית המשפט לתעבורה, כי מיום 29.12.2015, המבקש עצור מאחורי סורג ובריח, ומיום 4.2.2016, הוא שוהה במעצר תחת פיקוח אלקטרוני. בקביעת מתחם הענישה לכלל העבירות המיוחסות למבקש, נתן בית המשפט לתעבורה את דעתו לסיכון שיצר המבקש בהתנהגותו - לעצמו, וליתר המשתמשים בדרך. בית המשפט לתעבורה דחה את טענתו של המבקש, לפיה יש להורות על הארכת תוקפו של המאסר המותנה בעניינו. זאת, לאור העובדה כי נסיבות ביצוע העבירה מצדיקות הטלת מאסר לריצוי בפועל, וממילא, גם אם רכיב של עונש מאסר לריצוי בפועל לא היה נכלל במתחם העונש ההולם, "הפעלת מאסר מותנה אינה כפופה למגבלות מתחם הענישה". בית המשפט לתעבורה דחה גם את טענתו של המבקש, לפיה מצבו הבריאותי מצדיק את הארכת תוקפו של המאסר המותנה, באומרו את הדברים הבאים: "במקרה זה הוצג לי אישור על היות הנאשם [המבקש] חולה ב'קרוהן' אך אין בידי כל בסיס לקביעה או להערכה לפיה שהותו של הנאשם [המבקש] בין כותלי בית הסוהר תביא לקיצור ממשי בתוחלת חייו". בית המשפט לתעבורה הוסיף, כי לאור האמור בתסקיר המבחן, "שיקולי צדק אינם מצדיקים הארכת המאסר מותנה". אשר על כן, העמיד בית המשפט לתעבורה את מתחם הענישה בין מאסר מותנה; 16 חודשי פסילה רישיון בפועל, ועונשים נוספים, לבין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 35 חודשי פסילה בפועל; מאסר מותנה; פסילה על תנאי, ורכיבי ענישה נלווים.

7. במסגרת קציבת עונשו של המבקש בתוך מתחם הענישה, הטעים בית המשפט לתעבורה, כי יש לנכות מתקופת המאסר, את משך הזמן בו שהה המבקש במעצר מאחורי סורג ובריא, אך לא את התקופה בה שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט לתעבורה נתן את דעתו לנסיבות המקלות בעניינו של המבקש, ובתוך כך להודייתו המהירה במעשיו; למצבו הפיזי; ולתקופה שבה שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני. לאור האמור לעיל, ומשקבע בית המשפט לתעבורה כי יש להפעיל את המאסר המותנה, הוא ציין כי השיקולים לקולה בעניינו של המבקש, יובאו בחשבון לעניין יתר רכיבי הענישה. על בסיס האמור, הפעיל בית המשפט לתעבורה את המאסר המותנה בן תשעת החודשים, שהושת על המבקש, בניכוי ימי מעצרו מאחורי סורג ובריא (כאמור, מיום 29.12.2015 ועד ליום 4.2.2016). נוסף על כך, הטיל בית המשפט לתעבורה על המבקש את העונשים הבאים: 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, בתוך 3 שנים, עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה בקלות ראש; 10 חודשי פסילת רישיון בפועל; 15 חודשי פסילה על תנאי, לבל יעבור המבקש, בתוך 3 שנים, עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה בקלות ראש.

8. המבקש ערער על גזר דינו לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, וערעורו נדחה ביום 23.6.2016. בפסק הדין, ציין בית המשפט המחוזי, כי "בנסיבות מקרה זה, כאשר למערער [המבקש] עבר מכביד, לרבות גרם מוות ברשלנות שקיבל פסילה בפועל לא ממושכת אותה הפר בתיק הנוכחי עם עבירות נלוות, העונש שהטיל בית משפט קמא הוא נמוך ביותר". בהקשר זה, הפנה בית המשפט המחוזי גם לתסקיר המבחן שהוגש בעניינו של המבקש, ממנו עולה כי המוטיבציה של המבקש לעבור הליך טיפולי היא נמוכה. אשר על כן, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור על גזר הדין, ותאריך התייצבותו של המבקש לריצוי עונשו נקבע ליום 17.7.2016.

הבקשה לרשות ערעור

9. ביום 26.6.2016, הוגשה הבקשה לרשות ערעור שמונחת לפניי. לטענת המבקש, שגה בית המשפט לתעבורה, שעה שנמנע מלהתחשב בשיקולים לקולה בעניינו, בנוגע לרכיב של המאסר לריצוי בפועל, ונתן את דעתו לנסיבות המקלות רק לעניין יתר רכיבי הענישה. לשיטתו, "הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ומהוות נסיבות לקולא (או לחומרה) אינן ניתנות להפרדה בין רכיבי הענישה השונים". המבקש הוסיף וטען, כי ההפרדה שביצע בית המשפט לתעבורה, בין רכיבי הענישה, איננה מעוגנת בחוק או בפסיקה, והדבר מצריך את התערבותנו. לגופו של עניין, טען המבקש, כי הנסיבות המקלות בעניינו מצדיקות את הארכת תוקפו של המאסר המותנה, בהתאם לסעיף 56 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

דין והכרעה

10. הבקשה שלפניי אינה מעלה כל שאלה משפטית עקרונית, אשר חורגת מעניינם של הצדדים להליך; ולא קיים חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין חמור אשר נגרם למבקש בהליך המשפטי (רע"פ 4939/16 נאסר נ' מדינת ישראל (26.6.2016); רע"פ 4914/16 נוי נ' מדינת ישראל (23.6.2016); רע"פ 4278/16 לסט נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה בני ברק (23.6.2016)). עוד יצוין, כי העונש אשר הושת על המבקש איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, ובוודאי, שאין מדובר בחריגה מהותית (רע"פ 4097/16 מחמוד נ' מדינת ישראל (24.5.2016); רע"פ 3182/16 ליטן נ' מדינת ישראל (23.5.2016); רע"פ 2139/16 אברמס נ' מדינת ישראל (18.5.2016)). מטעמים אלו בלבד, יש לדחות את הבקשה לרשות ערעור.

11. למעלה מן הצורך, אדון בקצרה בטענותיו של המבקש. השגותיו של המבקש מופנות, בעיקר, כלפי "הפרדה" שעשה, לכאורה, בית המשפט לתעבורה, בין רכיבי הענישה בגזירת עונשו של המבקש. אציין, כי אינני סבור שבית המשפט לתעבורה ביצע הפרדה כאמור, וממילא אין מקום לדון, במסגרת בקשה זו, בשאלה, האם מותר לבצע הפרדה מסוג זה, אם לאו. כפי שפירטתי לעיל, בית המשפט לתעבורה דחה את טענתו של המבקש, לפיה יש מקום להאריך את תוקפו של המאסר המותנה. משדחה טענה זו, היה על בית המשפט לתעבורה, להפעיל את מלוא המאסר המותנה (ראו, לעניין זה, ע"פ 427/74 מדינת ישראל נ' טייר, פ"ד כט(1) 806 (1975), שם נקבע כי לא ניתן להפעיל חלק מן המאסר המותנה). על כן, ומשיקול דעתו של בית המשפט היה "כבול" לעניין הפעלת מלוא המאסר המותנה, ציין בית המשפט לתעבורה, כי יתר השיקולים לקולה בעניינו של המבקש, יובאו בחשבון במסגרת רכיבי הענישה הנוספים. אינני סבור כי הדבר עולה לכדי "הפרדה" בין רכיבי הענישה, אלא שמדובר באיזון בין הפעלת המאסר המותנה, לבין יתר רכיבי הענישה. סבורני, כי בית המשפט לתעבורה התחשב בכלל השיקולים הרלוונטיים, לקולה ולחומרה, ואינני סבור כי יש מקום להתערב בעונש אשר הושת על המבקש. זאת, בפרט, נוכח העובדה שעונשו של המבקש הוטל עליו לאחר שהצדדים הגיעו להסכמה מסוימת לעניין העונש, במסגרת הסדר טיעון.

12. הבקשה נדחת, אפוא.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשע"ו (4.7.2016).

ש ו פ ט